

CON ĐƯỜNG CHẾT
Tiểu thuyết của Đức Dũng
(NXB Hải Phòng ấn hành năm 1990)

Kỳ 4

CHƯƠNG II

1.

Không ai có thể ngờ được rằng đó lại là một cuộc đuổi bắt.

Chiếc Honda do Hán Búa cầm lái và tên Hai Ú ôm chiếc va li màu vàng ngồi sau đã ra đến đường lớn. Ở phía sau nó, chiếc xe zEEP đang rút ngắn dần khoảng cách.

Qua kính chiếu hậu, Hán Búa đã nắm được tình thế nguy hiểm của mình. Nếu như vào một thời điểm khác, có lẽ hắn cũng chẳng ngần ngại gì mà không xuống xe để chấp nhận một cuộc đụng độ. Nhưng trong chiếc túi vải đang khoác trên vai hắn có hàng chục cây vàng trần lột được của những kẻ vượt biên. Bởi vậy, hắn không muốn vì chấp nhận đụng độ mà lại bị mất của.

Khi chiếc xe zEEP phía sau đang tăng ga để rút ngắn khoảng cách, Hán Búa đã tìm ra được giải pháp để vượt ra khỏi tình huống này. Hắn tiếp tục giữ vững tay lái để chọn điểm. Và cái điểm mà hắn chọn là cây cầu nhỏ dẫn vào một thị xã. Cây cầu ấy chỉ còn cách mũi xe của hắn chừng vài chục thước.

Đang chạy hết ga, Hán Búa bỗng cho giảm đột ngột và nhấn chân giữ cần số cho xe chạy tự do. Chiếc Honda lúc đó chỉ còn lao đi theo quán tính. Ngay lập tức, chiếc zEEP lao vọt lên, chạy song song với chiếc xe máy. Có thể thấy rõ những khuôn mặt căng thẳng của cả ba đứa ngồi trong xe đang nhìn hút vào hai tên ngồi trên chiếc xe máy. Đến lúc đó, tên Hai Ú mới nhận ra rằng chúng đang bị đuổi theo. Hắn vội vã ghé vào tai Hán Búa, hét lên:

-Chú ý. Có đuổi!

Đã đến sát đầu cầu. Chiếc zEEP bắt đầu áp sát vào. Hán Búa hiểu rằng bọn trên xe sẽ tìm cách ép chiếc Honda của hắn và Hai Ú vào thành cầu. Điều đó cho thấy rằng chúng sẽ không từ thủ đoạn nào để đạt được mục đích. Và cũng chính điều đó đã làm cho hắn hành động một cách mau lẹ, chính xác hơn.

Bằng một động tác đã được tính toán kỹ lưỡng, Hán Búa vung cùi tay thúc mạnh vào cái bụng căng tròn của Hai Ú đang áp sát vào lưng mình. Ngay sau đó, hắn nhả chân đang giữ cần số rồi tăng ga đột ngột để lao vút qua cầu. Ngay sau đó, hắn rẽ ngoặt vào một con hẻm nhỏ ở ngay đầu cầu. Tất cả những điều đó xảy ra gần như đồng thời, làm cho Hai Ú bị ngã ngửa ra phía cùng với chiếc va li. Đầu hắn đập xuống nền đường, ngất lịm.

Hán Búa đã tính toán đúng, Bọn người trên xe zEEP không đuổi theo hắn nữa. Chúng nhảy ra khỏi xe, xóc nách Hai Ú, ném tên này cùng với chiếc va li vào trong xe rồi tiếp tục hướng thẳng về thành phố Hồ Chí Minh.

Hán Búa đã thoát khỏi cuộc truy đuổi ấy như vậy nhưng hắn không biết rằng chính chiếc va li màu vàng mới là mục tiêu của cuộc săn đuổi khốc liệt này.

***

Về đến thành phố Hồ Chí Minh, chiếc xe zEEP dừng lại trước một cánh cổng sắt của một khu biệt thự nhỏ có tường cao xung quanh. Sau một tiếng còi ngắn, một người đàn bà trạc độ 50 tuổi từ bên trong vội vã chạy ra mở cổng cho xe đi vào rồi nhanh chóng đóng cổng lại.

-Bà Tư, ở nhà có chuyện gì không?

Người đàn bà tên là Tư ấy lặng lẽ lắc đầu. Tên mắt xích chừng như yên tâm hơn. Hắn lái xe vào ga ra. Sau đó, hắn và cô gái cầm lái bước xuống xe, xóc nách tên Hai Ú vẫn còn đang ngất xỉu trên xe ô tô, đưa xuống và khiêng vào trong một căn buồng xếp cạnh phòng khách, đặt nằm xuống cái giường nhỏ ở trong góc rồi khóa cửa buồng lại. Sau đó, chúng quay trở ra phòng khách và đặt chiếc va li màu vàng của Thùy Linh lên bàn, bật mở tung nắp.

Bọn chúng bắt đầu xem xét tỉ mỉ từng chiếc quần, áo và những thứ trong cái va li màu vàng của Thùy Linh. Thậm chí chúng còn dùng mũi dao lần theo thành va li và rạch tung ra. Nhưng cái mà chúng đang tìm không có ở đó. Có thể thấy sự thất vọng hiện lên trên mặt cả bọn. Tên mắt xích bật văng một câu chửi thề rồi quay sang tên cô gái:

-Thôi được, chờ ông Tư về đã. Sau đó, ta sẽ xét thẳng mập.

Cô gái lặng lẽ gật đầu.

***

Đến tối, Tư Hường trở về. Chúng tập trung lại trong phòng khách để bàn tính với nhau. Đến đây, để bạn đọc tiện theo dõi, chúng tôi xin điểm mặt từng thành viên trong băng cướp này.

Người cầm đầu băng là Tư Hường. Hắn trạc độ 45 tuổi, dáng người hơi gầy nhưng dẻo dai và săn chắc. Thoáng trông, hắn không có gì đặc biệt. Chỉ có những kẻ đã từng biết về hắn thì mới hiểu rằng bên trong cái vẻ bình thường ấy là một tên cướp nguy hiểm, đầy mưu mẹo. Tư Hường đã từng hoạt động từ trước năm 1975 trong băng buôn lậu mang biệt danh “Phi đội”. Thông qua đường hàng không, bọn chúng chuyên thuốc phiện, heroin từ vùng Tam giác vàng về Sài Gòn để tiêu thụ trong thành phố và các tỉnh thành lân cận. Hoạt động buôn lậu này được đặt dưới sự bảo trợ của một số tướng lĩnh trong chính quyền Sài Gòn cũ. Sau 1975, nhóm này tan vỡ. Tư Hường tập hợp một số đàn em chuyển sang tổ chức những vụ buôn bán và cướp giật. Chúng hoạt động thận trọng và thường chỉ thực hiện những vụ lớn.

Người được xếp thứ hai trong băng nhóm này là Hai Phước - kẻ có dáng người cao lớn và đôi mắt xếch. Đây là một tên đã từng nổi danh trong những vụ đâm chém và không ít lần đụng độ với cảnh sát ngay trước kia. Hắn được bọn Tư Hường thu nạp vào băng chủ yếu là để làm nhiệm vụ hộ tống những chuyến hàng qua biên giới. Đó là một tên hung hãn nhất trong bọn và thường được Tư Hường cử đi làm những việc nguy hiểm. Sau 1975, hắn vẫn gắn bó với Tư Hường. Đối với Hai Phước, Tư Hường vừa là đàn anh, lại vừa là ân nhân.

Cô gái trong nhóm có tên là Thu Thủy. Cô ta là con gái của một tên trong băng “Phi đội” đã bị bắn chết từ năm 1975. Đạo đó, Thu Thủy chỉ mới khoảng mười tuổi. Tư Hường đem cô ta về nuôi như con, đi đâu cũng mang theo. Trong thời gian hơn mười năm sống với bọn cướp, Thu Thủy được trang bị một vốn võ nghệ đủ để tự xử lý trong những trường hợp cần thiết và một lòng hận thù mù quáng. Cũng như Hai Phước, cô ta trung thành tuyệt đối với Tư Hường và gắn bó với hắn trong một mối quan hệ sinh tử.

Gã có sẹo ở mép tên là Ba Thọ. Hắn chỉ mới gia nhập nhóm của Tư Hường khoảng hơn năm qua. Đây là một con người đã từng có một cuộc đời chìm nổi.

Mười lăm năm về trước, Ba Thọ đã từng vào tù vì tội cướp giết. Khi đó, hắn chỉ mới hai mươi tuổi. Năm 1975, hắn thoát ra khỏi nhà tù và xin vào làm việc ở một nhà máy. Ba năm sau, hắn lấy vợ. Vợ hắn là một cô gái chuyên buôn bán ngoài vỉa hè. Họ sống với nhau chưa được hai năm thì vợ hắn ngoại tình và định giết hắn bằng cách đầu độc. Ba Thọ thoát chết một cách tình cờ: kẻ ngoại tình với vợ hắn vốn là một tên lưu manh, đã tìm cách báo cho hắn biết. Kết quả của việc đó là Ba Thọ đê cổ người vợ bội bạc của hắn ra, đổ hết ly cà phê có thuốc độc vào họng cô ả rồi bỏ đi biệt tăm. Hắn dạt ra vùng cao nguyên, đi theo một nhóm đào đãi vàng. Thất bại, hắn tiếp tục đi cùng một nhóm tìm trầm. Nhưng căn bệnh sốt rét đã quật ngã và ném hắn trở về với thành phố sau hai năm phiêu bạt. Ba Thọ trở lại cuộc sống lang thang cùng với những kẻ giang hồ giống như hắn.

Việc Ba Thọ tham gia băng cướp này xảy ra trong một hoàn cảnh khá ngẫu nhiên. Lần đó, hắn tình cờ phát hiện được một đường dây buôn lậu trầm do nhận mặt ra một vài tên mà hắn đã biết khi còn lang thang ở cao nguyên. Bọn này chuyên mang trầm về thành phố tiêu thụ ở một địa điểm bí mật. Ba Thọ đã dành khá nhiều thời gian và đã nắm được hầu hết những điều cần biết để có thể tiến hành một vụ cướp. Nhưng hắn không đủ sức vì đơn thương độc mã. Muốn thực hiện được một công việc như vậy, đòi hỏi phải có lực lượng vì dân buôn trầm đều là những tên bạt mạng nhất. Hắn đã có quá đủ kinh nghiệm để hiểu rõ điều đó.

Chính trong quá trình theo dõi đường dây buôn trâm, Ba Thợ phát hiện ra rằng, không phải chỉ có mình hắn chú ý đến bọn này. Một băng cướp khác cũng đang bám sát những đối tượng mà hắn đang theo dõi. Ba Thợ nảy ra ý định sẽ hợp tác để thực hiện vụ cướp. Hắn đến làm quen với Thu Thủy - kẻ được giao nhiệm vụ theo dõi những hoạt động của nhóm buôn trâm. Sau Thu Thủy, Ba Thợ đã gặp Tư Hường và Hai Phước và sau vài lần kiểm tra đã được cho gia nhập nhóm. Kết quả cú làm ăn đó, bọn chúng đã thu được một bao tải, bên trong có tới 25 ki lô gam trâm “xịn”.

Cú làm ăn đó là “món quà” ra mắt của Ba Thợ khi gia nhập vào băng cướp này. Tuy nhiên, Tư Hường chỉ sử dụng hắn trong những trường hợp cần thiết. Do đó, đây là lần đầu tiên Ba Thợ được đặt chân đến khu biệt thự này. Trước đó, hắn chỉ đồng bọn trong băng nhóm tại những địa điểm khác trong thành phố. Cũng chính vì vậy, Ba Thợ luôn luôn giữ một thái độ đúng mức đối với bọn Tư Hường. Khi vào cuộc, hắn hành động hết mình nhưng không bao giờ tò mò tìm hiểu về những chuyện mà bọn kia không muốn cho hắn biết. Trong trường hợp này cũng vậy. Hắn được huy động tham gia săn lùng Thùy Linh mà vẫn chưa biết bọn Tư Hường, Hai Phước cần gì ở cô ta?

Ngay trong buổi tối hôm đó, không cần mất nhiều công sức lắm, bọn chúng đã buộc tên Hai Ú khai ra tất cả những điều mà chúng muốn biết về tổ chức do tên Hán Búa cầm đầu. Ngoài ra, Hai Ú còn cung cấp vài ba địa chỉ mà hắn cho rằng tên Hán Búa có thể trú ngụ.

Rạng sáng hôm sau, Hai Ú bừng tỉnh trên một cái ghế dưới gốc cây trong công viên Tao Đàn. Xung quanh hắn không hề thấy bóng dáng một người nào. Chuyện đã xảy ra với hắn như một giấc mơ khủng khiếp và gáy của hắn vẫn còn đau ê ẩm vì cú ngã hôm qua. Mặc dù vậy, khi vẫn còn chưa tỉnh hẳn, hắn vội vã chuồn thẳng...

2.

Vũng Tàu. Một chiều mùa Hè.

Những bãi tắm đông nghịt khách. Từ khắp nơi, người ta đổ xô về đây, tranh thủ từng phút để tắm biển, tắm nắng và hít thở cái không khí trong

lành của biển. Giống như một người mẹ hiền từ, bao dung, biển phân phát cho tất cả mọi người cái sức sống vô tận của nó một cách hào phóng.

Ở một quán giải khát bên bờ biển, chúng ta lại gặp khuôn mặt quen thuộc của Hai Phước, Ba Thọ và một gã đàn em mặt choắt có tên là Tư Bé. Chúng đã có mặt ở đây từ ba ngày nay, hòa nhập vào cái không khí tận hưởng kỳ nghỉ của những người thuộc mọi tầng lớp, mọi đối tượng. Theo ánh mắt của bọn chúng, còn có một đôi nam nữ khác cũng đang hòa vào cái không khí náo nhiệt của biển. Người đàn ông dáng cao lớn, trắng trẻo với khuôn mặt mang những nét đàn ông điển hình. Đó chính là tên cướp Hán Búa. Cô gái cùng đi với hắn trạc độ 27, 28 tuổi, có một cái tên ngược hẳn với tính cách và nghề nghiệp của thị: Mỹ Hạnh. Trông bề ngoài, họ giống như một đôi vợ chồng trẻ đang đi tận hưởng những ngày cuối tuần. Không ai có thể ngờ được rằng cặp đôi ấy là một tên cướp nguy hiểm và một ả giang hồ có hạng. Và chính bọn chúng lại cũng không ngờ được rằng, từ hai ngày qua, mọi hành vi của mình đã bị đặt trong sự theo dõi chặt chẽ của nhóm Hai Phước.

Việc tìm được Hán Búa không phải là dễ dàng. Hắn không có mặt ở tất cả những địa chỉ mà tên Hai Ú đã khai. Nhưng tại một trong những địa chỉ đó, nhóm Hai Phước đã nắm được một thông tin cho biết Hán Búa đã đi Vũng Tàu cùng với một trong những cô bồ của hắn. Người cung cấp tin này cũng là một trong những cô bồ của Hán Búa ở thành phố Hồ Chí Minh. Cô ta đã bỏ ra mấy ngày để lùng sục và đã giúp bọn Hai Phước phát hiện được tên này. Cả bọn lập tức lên đường. Đúng là Hán Búa đang có mặt ở đây, trong một khách sạn thuộc loại sang trọng nhất ở vùng biển này

Giống như những con thú dữ đã phát hiện ra con mồi, Hai Phước và đồng bọn vẫn đang chờ đợi một thời cơ thuận lợi nhất để ra tay. Chúng phân công nhau theo dõi chặt chẽ đối tượng.

Có lẽ do quá chú ý vào Hán Búa, bọn cướp trong băng nhóm của Hai Phước lại không ngờ được rằng chính bọn chúng và cả tên Hán Búa đã được đặt trong sự giám sát của các trinh sát đến từ thành phố Hồ Chí Minh. Qua lời khai của tên Bảo, nhóm công tác do trung úy Thắng phụ trách cũng

đã đến Vũng Tàu. Theo kế hoạch, họ sẽ phối hợp với công an địa phương để tổ chức một mẻ lưới lớn ngay tại vùng biển này.

***

Trong căn phòng sang trọng của khách sạn X, Mỹ Hạnh trong bộ đồ mỏng tang đang đứng ưỡn ẹo trước gương để chăm chút khuôn mặt dày son phấn. Từ trong cái máy cassette Sharp 777 đặt ở góc phòng, một giọng ca buồn não nuốt vọng ra: *“Tình yêu - em sợ tình yêu. Vì tình yêu như là hương hoa. Nhớ mai sau em mất người yêu, em khổ thật nhiều”*...

Hán Búa từ trong phòng tắm bước ra. Hán khoác một cái áo choàng bằng vải bông trắng. Vừa lau mái tóc xoăn, hán nhếch mép bình luận lời của bài ca:

-Mẹ kiếp! Nói láo! Đau khổ cái nỗi gì! Chồng vừa ra khỏi nhà là cặp bồ liền! Đàn bà là như vậy cả thôi!

Không quay lại, Mỹ Hạnh “hứ” một tiếng:

-Đời là vậy mà. Đàn bà không thể sống cô đơn được!

Hán Búa lại nhếch mép cười khẩy. Hán nheo mắt nhìn cái lưng của cô bồ lồ lộ dưới làn áo mỏng tang rồi tiến đến, với tay tắt máy cát-xét:

-Yêu đương gì cũng phải ăn cái đã! Hôm nay em muốn ăn ở đâu?

-Chỗ mọi hôm, được không? - Mỹ Hạnh hỏi.

-Ừa, vậy chuẩn bị rồi đi. Kiến bò bụng dữ rồi.

Một lát sau, hai đứa dắt chiếc xe máy Cub 70 màu xanh nước biển đi ra khỏi khách sạn. Chúng ngồi lên xe và thông thả chạy về phía khu vực có nhiều nhà hàng ven biển.

Tới một nhà hàng, chúng dựng xe bên ngoài và đi vào trong, chọn một cái bàn nhỏ kín đáo sau chậu cảnh ở trong góc. Một cô phục vụ tiến lại, lễ độ cúi xuống hỏi thực đơn. Mỹ Hạnh nói mấy câu. Cô phục vụ nhoẻn cười, gật đầu và quay lại quầy.

Trong khi chờ đợi, Hán Búa móc ra bao thuốc lá, lấy một điếu châm lửa. Cũng đúng lúc đó, từ bên ngoài quán, một đôi trai gái cũng vừa xuống

xe máy, bước vào bên trong. Đó là Cường và Mai Dung. Họ chọn một chiếc bàn ở cách xa bàn của Hán Búa, gần lối ra vào của quán. Họ ngồi vừa ngồi xuống ghế được vài phút thì lại có thêm những người khách mới đến - đó là Ba Thọ và Tư Bé. Chúng chọn một chiếc bàn không xa bàn của Cường và Mai Dung. Mặc dù đã chập choạng tối nhưng Ba Thọ mang trên mặt một chiếc kính mát lớn, che gần khuất cả khuôn mặt.

Sự xuất hiện của Ba Thọ và Tư Bé làm cho Mai Dung lo lắng. Cô khẽ nắm vào tay Cường nhưng anh chỉ bình thản gạt đầu đáp lại. Trong khi đó, các trinh sát phối hợp của công an Vũng Tàu cũng đã có mặt ở các bàn xung quanh và ở quán giải khát ngay bên cạnh. Họ vừa thông thả nhấp cà phê, vừa kín đáo theo dõi để có thể bật dậy ngay khi có hiệu lệnh.

Không hề biết đến những tất cả điều đó, Hán Búa và cô bồ của hắn vẫn vui vẻ trò chuyện. Những đĩa hải sản tươi ngon và một chai whisky ngoại đã được đặt xuống trước mặt Hán Búa và Mỹ Hạnh. Trong khi cô chủ quán nhanh nhẩu khui rượu, Hán Búa đưa mắt liếc ra xung quanh. Bất chợt, cặp lông mày của hắn nhíu lại. Hắn đã nhận thấy có những biểu hiện không bình thường khi Ba Thọ bỗng xoay lưng lại, trong khi ánh mắt của tên Tư Bé vẫn lăm lét nhìn xéo về phía hắn và Mỹ Hạnh đang ngồi. Từ bên ngoài quán, một cô bồ khác của hắn vừa bước vào, nhập bọn với hai tên này.

Hiểu rằng mình đã bị lộ, Hán Búa nâng ly rượu lên bằng một động tác sành sỏi của dân chơi trong khi thầm phác ra một kế hoạch hành động, còn Mỹ Hạnh lại trở nên lăm lờn như thói quen của cô ta khi bắt đầu một cuộc nhậu...

(Còn tiếp)

Đức Dũng